

efterladte Mand og Børn et Beløb af rigeligt 7 000 Kr. I det andet Tilfælde havde en Mand ved Opstillingen af et Tærskværk mistet Livet ved et Ulykkestilfælde, og det paagældende Tærskeselskab er tilpligtet at betale i Erstatning til den paagældendes Enke et noget lignende Beløb. At Folk nede i Sønderjylland og særlig de ramte føler dette som en Haardhed, synes mig let forstaaeligt. Heroppe i Kongeriget fik man ved Lovens Ikrafttræden vistnok et Aar til at ordne sig i Overensstemmelse med den, medens man i de sønderjydske Landsdele kun fik en Maaned dertil. Jeg mener da, at det er forstaaeligt, at Folk paa et Tidspunkt, da saa mange Løve væltede ind over de sønderjydske Landsdele, ikke var fuldstændig klare over, at de var pligtige at tegne denne Ulykkesforsikring. Der er indsendt et Andragende til Ministeren i Anledning af dette Spørgsmaal, og jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister tage under velvillig Overvejelse, om det ikke er muligt at række en hjælpende Haand i de to Tilfælde, jeg her har nævnt.

Jeg skal uden at komme ind paa Enkeltheder kort nævne, hvordan den tyske Ulykkesforsikring i de sønderjydske Landsdele virkede. Landet var inddelt i Sektioner, sædvanligvis provinsielle Sektioner, og disse var igen inddelt i „Berufs-Genossenschaften“ — „Erhvervsfællesskaber“ maa det vel oversættes paa Dansk —, og disse „Berufs-Genossenschaften“ var pligtige at udrede Erstatninger i Anledning af Ulykkestilfælde, som forefaldt indenfor det paagældende Erhverv. Der foretoges en aarlig Ligning, der lagdes i Forhold til de Ulykkestilfælde, der var at betale Rente for, og Ligningen var stigende; det begyndte ret smaat, men steg til ret betydelige Beløb, inden Genforeningen fandt Sted, og Stigningen vilde have fortsat sig i to til tre Aar, men saa være forbi; vi var ved Genforeningen omtrent oppe paa Højden af de Bidrag, som maatte betales. Nu blev det fastsat i den paagældende Lov, at der skulde opbringes en Fond, hvoraf der skulde ydes fortsat Rentebetaling; jeg er dog ikke helt sikker paa, om Meningen ikke var, at denne Fonds Midler ogsaa kunde benyttes paa samme Maade, som det sker her oppe, nemlig til Udredelse af et Affindelsesbeløb

til de paagældende. Denne Ordning medfører, at de paagældende Erhverv faar en dobbelt Beskatning, en Beskatning, der ingenlunde er saa ganske lille. Jeg har her nogle Tal, som viser, at det er ret betydelige Beløb, de enkelte Arbejdsgivere ved Siden af de Ulykkesforsikringspræmier, de ifølge Ulykkesforsikringsloven er pligtige at yde, maa betale. For en Bygmester, der har en Lønbetaling af 27 662 Kr. — og en Bygmester, der har et saadant Lønningsbeløb, maa jo regnes for en lille Bygmester, henset til de nuværende Lønninger —, andrager den pligtige Indbetaling til denne Fond ikke mindre end 663 Kr. 89 Ø. aarlig. En anden Bygmester med et Lønningsbeløb af 39 690 Kr. maa indbetale 952 Kr. aarlig til denne Fond foruden det Bidrag, han maa betale til Ulykkesforsikringen her oppe.

At dette er ret trykkende, vil enhver kunne indse. Det er derfor forstaaeligt, at man i de sønderjydske Landsdele føler sig noget trykket af dette Forhold. Ingen vil nægte, at vi skylder de Folk, som har lidt Ulykkestilfælde i den tyske Tid, den Erstatning, som billigvis kan tilkomme dem. Heller ingen vil nægte, at det er nødvendigt, at de faar denne Rente udbetalt i Kroner. Men om det er absolut givet, at de paagældende Erhverv skal bære denne Byrde, og om det er absolut givet, at de er i Stand til det, er Spørgsmaal, som jeg mener, man ikke fuldt ud kan besvare med ja. I hvert Tilfælde stiller det disse Erhverv ugunstigt i Konkurrencen overfor det øvrige Land.

Nu vil man dertil kunne sige, at den Praksis er indført, at de, der udfører Arbejde i de sønderjydske Landsdele, Bygmestre, eller hvem det nu kan være, er pligtige at betale deres Bidrag til Ulykkesforsikringsfonden, og det er rigtigt, men der er ogsaa Erhverv i Sønderjylland, som er beregnet paa Eksport herop til, f. Eks. Teglværksindustrien ved Broager, og med Hensyn til denne er Forholdet saa uheldigt, at Halvdelen af de Teglværker, der fandtes, allerede er nedlagt, og den Halvdel, som er tilbage, der normalt skulde producere 80 Mill. Teglsten, producerer i Øjeblikket kun 20 Millioner; Ulykkesforsikringen skal altsaa her fordeles paa en Fjerdedel af den normale Produktion.

Den højtærede Minister vil nu maaske